

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Parohiile cl. I. pe un an . . . 530 Lei Parohiile cl. II. și particulari . . . 400 Lei Parohiile cl. III. și subclasă . . . 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.</p>	<p>Prețul inserțiunilor</p> <p>DUPĂ TARIFUL STABILIT DE CONSILIUL EPARHIAL.</p> <p style="text-align: right;">◁▷</p>
--	--	--

Descătușare.

Celebrul romancier Victor Hugo în valoarea-i operă „Notre Dame de Paris“ spune că într'o epocă, de dinaintea minunatei descoperiri a lui Gutenberg, fiecare clădire reprezenta o idee. Geniul uman se manifesta în clădiri monumentale, ca acea neîntrecută — deși încă neterminată — biserică „Notre Dame“.

Puzderia de mânăstiri și locuri de închinare la poporul român dacă și nu sunt totdeauna expresia vreunui geniu arhitectonic, sunt în schimb grăitor monument de evlavie și bunătatea sufletească a poporului nostru. Voevodul victorios a clădit o biserică sau a durat o mânăstire, dăluind sentimentul de grațitudine în forme ce au înfruntat veacurile. Și tot așa poporul de rând, cu modesta lui danie de zile bune a căutat pe schimnici și pe monahi, cari răspundeau la cererile lor de ajutor prin neconținute rugi și privațiuni, în viața cea bineplăcută lui Dumnezeu.

Dacă astăzi asistăm la fenomenul unei regenerări a vieții mânăstirești și monahicești la noi în Banat și în Ardeal, e semn că poporul începe să-și regăsească echilibrul sufletec, rostuirea lui conformă cu natura lucrurilor. Căci, se poate oare crede că numai în sudul și estul versantului carpatic să fi trăit români evlavioși? Principatele românești, într'o existență de vreo 500—600 ani să fie leagănul atâtor mânăstiri și ctitorii bisericești, iar în Transilvania unde s'a zămislit acest popor acum aproape 2000 de ani, locașurile mânăstirești să poată fi numărate pe degete?

Povestea e alta, destul de tristă. . .

„După reînființarea mitropoliei greco-ortodoxe române din Transilvania și Ungaria . . . marele Arhiepiscop și Mitropolit Andreiu baron de Șaguna . . . și corpul reprezentativ greco-oriental român a cerut dela Sârbi patru mânăstiri, anume: mânăstirile din Hodoș-Bo-

drog, Bezdin, Sângeorgiu și Mesici, dar Sârbi nu au voit să dea nici una. . .“*

Alinații Habsburgilor, Sârbi, cu toată intransigența lor ortodoxă, reușiseră să obțină o situație privilegiată în dauna Românilor cari au fost supuși ierarhiei lor bisericești. Și ei au știut să folosească o situație favorabilă, ba au exploatat-o până la refuz.

Inzadar Mesiciul nu are picior de sârb, iar cei 570 Români s'au rugat într'o capelă; în zadar mai sus citata sentință a Curții de Apel din Budapesta invoca în motivare că „e dovedit prin faziunea martorilor George Ivașcu, Ilie Bon . . . faziuni făcute cu toată hotărârea și pe baza experienței directe, cum că în mânăstirea Mesici, înainte de a se ordona despărțirea ierarhică dela 1864, limba activității bisericești a călugărilor a fost aproape exclusiv cea română, scaunele din biserică mânăstirii făcute de credincioși români aveau inscripții românești, în biserică mânăstirii se aflau cărți bisericești românești“; în zadar atâtea și atâtea motive, că biserică și mânăstirea din Mesici cu cei trei călugări stătea în masa românească din jur ca o tristă amintire a unui trecut umilitor și ca o provocare a prezentului!

Dar ceasul izbăvirii vine odată; — și el a bătut.

La Mesici într'o Duminecă din această vară nu a mai rămas suflet de creștin acasă. Și toți, cu mic cu mare, vărsând lacrimi de bucurie, au cântat și s'au rugat alături de preotul lor în biserică în care ei au fost botezați . . . la strana căreia ei au cântat sau — când erau copii — citeau apostolul în limba lor, în dulcea lor limbă românească.

Hodoș-Bodrogul, pe lângă toate presiunile sârbești, a rămas Românilor; Mesiciul, ca de

* Ștefan Meteș: Mânăstirile Românești din Transilvania și Ungaria, Procesul pentru mânăstirile din Banat, sent. Tablei din Budapesta Nr. 11.139/194. Pag. 230 sqs.

altfel și celelalte, *revin* și pe baza sentinței amintite, Românilor.

La Mesici minunea s'a întâmplat. Fără ca oamenii să stea cu mâinile în sân, ea se poate întâmpla și aiurea, în celelalte cazuri, căci drepturile nu se cerșesc, nici nu se primesc numai de-a gata, ci ele se cuceresc.

Și timpul este ca să ne desmeticim!

EROII CEI MAI NOI.

„Cu sfinții odihnește...”

La sfânta rugăciune
la sfântul parastas,
când dela câte unul
îmi iau vecinic rămas —
ca fumul din cădelniți
ce îl respiră vântul,
spre voi se 'ndreaptă gândul
— că proaspăt e mormântul —
spre voi eroii
eroii cei mai noi.

Pe țărmul Mării Negre
spre Marea de Azov
la Kerçi și la Harkov
Sebastopol și mai departe
spre zări însângerate
pe stepe nesfârșite
zac oase risipite
sunt sfintele morminte
cu-a voastre oseminte
cu voi eroi
eroii cei mai noi.

La sfânta rugăciune
când glas de preoți spune
duiosul vostru nume
și când cântând rostește
„Cu sfinții odihnește...”
săltați în altă lume
în haină de lumină
în sfintele locașuri
und' v'ați aflat odihnă
la Tatăl cel Ceresc
cu sfinții altor neamuri
ce-acolo odihnesc
voi sfinți din neamul nostru
din neamul românesc,
voi sfinți eroi
eroii cei mai noi

.....
Mă 'nchin azi jertfei voastre
Cu lacrimi vă slăvesc.

Iulie 1942.

Iosif Delaglob

Peripețiile unor finanțe*).

XXIV

Adunarea eparhială din anul 1934 a reînnoit concluzul adus în 1930 privitor la înființarea celui al doilea post de consilier-referent la secția economică, devenit necesar de pe urma înmulțirii agendelor acestei secțiuni, invitând Consiliul eparhial să facă demersuri, ca retribuțiunile încopciate cu acest post să fie luate în bugetul Statului, iar întrucât demersurile ar duce la rezultat, Consiliul eparhial a fost autorizat să îndeplinească în mod provizor acest post, urmând ca Adunarea eparhială să ratifice prin alegere numirea făcută de Consiliu.

După ce însă Guvernul Țării n'a luat retribuțiunile acestui post nici în bugetul anului 1935/6, nici în acel al anului 1936/7, postul din chestiune nu s'a îndeplinit și în consecință agendele ce urma să le provadă al doilea consilier-referent le-a provăzut și pe mai departe reierentul titular dela secția economică împreună cu secretarul eparhial.

Pentru ilustrarea faptului, că și în anul 1934 s'au făcut investițiuni de bani din fonduri menționăm, că după ce reședința episcopescă fu în 1933 reparată în marginile înguste ale posibilității finanțelor eparhiei, în jumătatea a doua a anului 1934 s'a adus în stare de folosință chioșcul din grădina reședinței și s'a ridicat din lemn cioplit o filagorie.

Apoi s'au săvârșit, la etajul reședinței, unele lucrări de zidărie, s'au provăzut patru camere cu parchete, s'a așezat electrica în țevi Bergman și s'au zugrăvit atât cele patru camere, cât și coridoarele și antreul dela parterul reședinței.

În sfârșit s'au mai executat lucrări întregitoare la camera de baie, instalată în anul premergător, și s'au cumpărat unele obiecte pe seama inventarului aparținător „fondului instruct episcopesc”, reparându-se într'una și edificiile secundare ale reședinței.

Toate aceste lucrări din anul 1934 au costat 147.254 lei.

Ce privește reședința episcopescă mai ținem să amintim, că chiriarhul Vasile proiectase executarea unor planuri mărețe, cari planuri însă s'au dovedit irealizabile din cauză, că pe de o parte Înaltul Guvern nu i-a pus la

* Vezi Nrii 10, 14, 16, 21, 24, 32, 33, 39, 45 din 1940, Nrii 1, 4, 8, 13, 16, 17, 22, 30, 44, 47 din 1941, Nri 4, 7, 10 și 18 din 1942.

dispoziție un ajutor extraordinar, ca să poată înfăptui acele planuri, pe de altă parte fondurile eparhiei cu destinație specială nu se puteau angaja pentru scopuri prea avansate ale reședinței și dependențelor în raport cu starea lor modestă din trecut.

Fostul Ministru al Cultelor, doveditor de solitudine față de reședința episcopescă dela Caransebeș, făgăduise episcopului Iosif Badescu, că îndată ce va ajunge partidul său din nou la putere, îi va pune neîntârziat la dispoziție fondurile necesare pentru clădirea din temelie a unei reședințe. Cum însă împrejurările nu i-au făcut posibilă îndeplinirea promisiunii, chestiunea a rămas baltă.

De aceea, întocmai ca în anul 1934, așa și în cei vre-o câțiva ani următori, s'a tot căpocit la reședință.

Trecem acum la noua piatră de hotar, la care ajunsese în anul 1935, în procesul de normalizare a stării finanțelor generale ale Țării.

Cu data de 23 Iunie 1935, Ministerul Finanțelor lansează prospectul de emisiune referitor la emiterea de obligațiuni la purtător, numite „Obligațiuni cu 3% din anul 1935”, constituind aceste obligațiuni „Imprumutul intern de consolidare”.

Această operație financiară făcea parte din lichidarea datoriilor contractate în vremea de inflație, care a precedat izbucnirea crizei mondiale.

După ce s'a cerut părerea unor bărbați de specialitate și de vreme ce emiterea acestor obligațiuni constituia un fel de „conversiune” a datoriilor flotante interne ale Statului, Consiliul eparhial a hotărât în unanimitate, ca toate „Bonurile de impozit” ale fondurilor episcopiei în sumă de 1,689.000 lei, primite drept plată dela Stat, să se semneze la împrumutul de consolidare.

În baza acestei hotărâri s'au făcut formele convenite la administrația financiară din Logoj.

Având eparhia la Datoria Publică și titluri de rente antebelice austro-ungare, care s'au stampilat la timpul său în conformitate cu dispozițiunile tratatelor de pace, și acestea au fost convertite după ce Ministerul Finanțelor a admis, ca să fie primite la subscrierea împrumutului intern cu 3% din 1935.

Titlurile de rente antebelice, semnate la împrumutul din chestiune, au reprezentat în total o valoare nominală de 200.000 lei.

În chipul acesta s'au lichidat rămășițele trecutului financiar al eparhiei în ce privește hârtiile de stat austro-ungare, rămânând pendentă numai suma de 70.000 coroane ungare, depusă la Cassa de păstrare postală din Budapesta, care depunere s'a lichidat abia în anul 1941, în raport de două coroane = un leu.

Spre orientare anticipăm, că în capitolul ce urmează vom informa pe cititori asupra investițiilor de bani din anul 1935 și în deosebi asupra cumpărării unor case în stațiunea balneară Buziaș.

Aurel Moacă

RECENZIE :

EMIL FIEDLER: OMUL CEL NOU,

în românește de Părintele Nicolae,

(Kolozsvár-Cluj, 1941, 149 pag., 2 P. = 80 lei).

În colecția „Cărțile vieții”, P. Sf. Sa *Episcopul Nicolae al Clujului*, pune din nou în mâna credincioșilor săi un mănunchiu de gânduri creștine. O carte mică, dar de un cuprins mare, al cărei autor este *Păr. Emil Fiedler*, unul din „*distinșii preoți ai Berlinului*” (prefață).

Autorul ne prezintă în această carte o serie de reflexiuni creștine asupra unor probleme, care interesează nu numai pe Preotul, conducător al turmei lui Hristos, dar pe însăși membrii acestei turme, pe adevărații creștini, ce vor să-și mântuiască sufletul.

În fruntea acestor „gânduri creștine”, Autorul așează reflexiile sale despre „*Omul cel nou*”: Este omul care renaște sufletește prin baia spirituală a Botezului, omul pe care a dorit să-l creieze Mântuitorul prin venirea Sa în lume. Omul renăscut, creștinul adevărat, care are ca principii de viață „principiile Evangheliei” (p. 5). El mărturisește conștient: „Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu (Mt. 16, 16), Tu ești lumina... Tu ești viața... Tu ești adevărul” (p. 6). Adevăratul ucenic al Mântuitorului, pentru care nu este nimic mai actual „decât învățătura lui Hristos” (p. 8), și care se conduce după „legea iubirii”.

În „*Înțelepți și Nebuni*”, Autorul face câteva reflexii despre cei care vor să scoată pe Dumnezeu și Religia din mijlocul omenirii. Despre înțelepții acestei lumi, care vor să excludă pe Dumnezeu, Autorul spune că sunt „cei mai mari nebuni ai omenirii” (p. 30).

Legătura omului cu Dumnezeu nu se poate rupe, căci s'ar sfârși cu viața. Totul în lume este dela Dumnezeu, există prin El și tinde spre El. Izvorul oricărei vieți este Dumnezeu, — „toată existența noastră este un dar al lui Dumnezeu“ (p. 27). Omul este dela Dumnezeu, trăiește prin El, spre El se îndreaptă în mântuirea sufletului, de aceea nu poate rupe legătura cu Creatorul. Prin Dumnezeu ajunge omul la „omul cel nou“.

Fiii lui Dumnezeu: Mântuitorul Iisus Hristos prin opera Sa de mântuire ne-a făcut din nou „copii moșneni ai Împăratului împăraților“ (p. 43), fii ai lui Dumnezeu, căci Duh din Duhul Lui este omul. Dar omul reflectează prea puțin în viața lui asupra acestui mare adevăr. Chemarea fiilor lui Dumnezeu este „legea iubirii“ — „să iubim pe Părintele nostru și să iubim pe frații noștri“ (p. 46), pentru a fi demni de împărăția Tatălui ceresc.

Avva, Părinte: Dacă în Vechiul Testament raportul între om și Dumnezeu era mai mult contractual, Stăpânul casei fiind precis în răsplată și aspru în pedeapsă, în Noul Testament acest raport se schimbă. Din subsolul casei — Vechiul Testament — omul se urcă în casă — Noul Testament — unde domnește dragostea, nu frica. Cel ce vrea să locuiască în casa lui Dumnezeu, trebuie să fie pătruns de „legea iubirii“, să aibă „duhul de fii, întru care să strige: Avva, Părinte“ (Rom. 8). Singurul mijloc de mântuire, singura sfințenie pentru toți, fie ei preoți sau mireni este: „să iubești pe Dumnezeu, cum își iubește copilul pe tatăl său“ (p. 53). Iubirea este începutul și izvorul vieții noastre. Ea face jugul lui Hristos mai dulce și sarcina lui mai ușor de purtat.

Despre slugi și slujire: Cel care vrea să fie cu adevărat fiu al împărăției lui Dumnezeu, trebuie să aibă și apartenența sufletească, să devie ucenic al lui Hristos, în cugetare, în vorbe și în fapte. Mărimea omului nu se ia după starea socială, după demnitățile avute în lume, după bogăție, ci „după bunătatea inimii noastre și voința noastră de a sluji“ (p. 71). Sf. ap. Pavel spune: „m'am făcut rob tuturor, ca să câștig cât mai mulți“ (I Cor. 9, 19). Să ajuți pe aproapele tău, căci „mare este celce slujește“ (p. 77).

Frații mai mici: Libertate, egalitate și fraternitate au fost cuvintele de justificare ale revoluțiilor socialiste. În creștinism încă găsim aceste cuvinte: libertate (Rom. 8, 21), egalitate (Rom. 2, 11) și fraternitate, nota fundamentală a ucenicilor lui Hristos; dar sunt pă-

trunse de „duhul cel nou“ al lui Hristos. În creștinism aceste cuvinte îmbracă haina valorilor spirituale. În ele se evidențiază creștinismul practic, creștinismul trăit, care „începe cu iubirea deaproapelui, iar iubirea deaproapelui începe cu iubirea celor mai mici...“ (p. 85).

Piedeca cea mare: Autorul pleacă dela constatarea că „lumea de astăzi este un complicat sistem de ziduri și de prăpăstii“ (p. 90), ce se ridică între oameni. Peste tot se manifestă „neîncrederea“, fie ea socială, națională, sau confesională. Dispariția neîncrederii și unirea tuturor este idealul creștinului. Ținta tuturor trebuie să fie „înțelegerea și unirea tuturor celor ce cred în Hristos“ (p. 96). Prin dragoste zidurile se surpă și prăpăstiile dispar, unirea tuturor se realizează, în Hristos.

Despre oameni rari și despre o virtute rară: Tot ce este rar devine prețios. Azi în lume cea mai rară virtute este „tăcerea“. Pentru ucenicul lui Hristos, principiul realizator al acestei virtuți este: „nu spun despre altul decât bine“ (p. 110). Pentru creștin o „tăcere plină de iubire e mai frumoasă și mai grea și mai rară, decât vorba binevoitoare“ (p. 115).

Iubire, Cântec, Suflet: Noțiunea de iubire se aplică azi la multe lucruri contradictorii. „Ea este când un coral plin de sfințenie, când un cântec de joc sau de beție, când o melodie de flașnetă“ (p. 117). Iubirea are însă o strălucire mare. Sf. evang. Ioan spune: „Dumnezeu este iubire“ (I Ioan 4, 8). Sf. ap. Pavel a dat Corintenilor „psalmul iubirii“ (I Cor. 13). În fiecare inimă creștină trebuie să răsunе „cântecul dragostei“ (p. 123), acel cântec „sfințit cu sângele lui Hristos“ (p. 125). Iubirea este cea mai frumoasă podoabă a sufletului. Ea ridică pe om deasupra animalului. Sufletul naște iubirea și „cu cât mai nobil este un suflet, cu atât iubirea lui este mai frumoasă, mai curată și mai nobilă“ (p. 130).

Problema socială: La această problemă Autorul face reflexii numai în latura ei curat omenească personală. Datoria omului este de a munci, munca este dela Dumnezeu, ea urcă scara valorilor sociale. Să nu se facă deosebire între muncă și muncă. Totul este egal, totul e necesar societății. Orice creștin să nu uite că: „Hristos a fost o calfă de tâmplar, Maria a fost soția unui meseriaș, Petru a fost pescar, iar Pavel un simplu împletitor de coruri“ (p. 147).

Sunt probleme rezolvate în spiritul Evangheliei. Toate sunt scrise în duhul „legii iubi-

rii", caracteristica „omului celui nou“. Cetind cartea Păr. Fiedler te simți cuprins de ceva vioiu, de ceva înălțător pentru suflet. Ești răpit din mijlocul lumii, cu toate păcatele și durerile ei, fiind transpus într'o lume ideală, o lume în care locuiește „Omul cel nou“, idealul acestei cărți. Omul ce din dragoste se apropie de Hristos.

Prin această carte, care te educă, te înalță, te transformă sufletește, P. Sf. Sa Episcopul Nicolae Colan prezintă Clerului un izvor pentru rezolvarea multor probleme pastorale, iar credincioșilor creștini exemplul vieții celei adevărate, pe care trebuie s'o îmbrățișeze ucenicul Mântuitorului.

Cum reflexiile creștine ale Păr. Fiedler se referă la zilele veacului în care trăim, cartea Sf. Sale n'ar trebui să lipsească din mâna nici unui Preot, sau a unui laic doritor de a-și înnobila sufletul cetindu-o.

Cuprinsul măreț, limba curată și stilul ușor, recomandă în măsură cât mai mare această carte.

Prof. M. Chialda

Ș T I R I

Manifestație religioasă pe Valea Bistrei. Duminică în 12 Iulie 1942, Oastea Domnului din frunțașă comună Glimboca de pe valea Bistrei, și-a serbat 11 ani de existență. Au participat ostașii din toate comunele din jur, începând cu comunele Var, Obreja, etc. și până din Marga. Au trimis reprezentanți: „Oastea Domnului“ din Reșița, Jdloara, Criciova, Tincova, Nădrag și Logoj.

La sf. Liturghie, au servit în sobor: păr. Isaia Suru adm. protopopesc, preoții Eftimie Jianu din Iaz, Ioan Țerovan din Obababistra, Martin Rădoi din Obreja și Ioan Ostrovan din Ciuta. La priceasnă Păr. M. Rădoi a rostit predica zilei în legătură cu sf. Evanghelie, îndemnând pe credincioși la unire și supunere față de autorități. După sf. Liturghie toți credincioșii au mers în procesiune la crucea din mijlocul satului, unde s'a făcut sfințirea steagului donat pe seama Oastei, de ostașii Nicolae Agliceriu, cu soția sa Floarea. A vorbit Păr. adm. protopopesc Isaia Suru despre însemnătatea steagului, dragostea față de aproapele și adevărata atitudine și purtare pe care trebuie să o aibe fiecare ostaș față de aproapele, față de preot și față de biserică.

A urmat un mare praznic, la care au participat ostașii veniți din alte părți, în număr de 192. Toată cheltuiala acestui praznic a fost suportată de ostașul Nicolae Agliceriu și a costat peste 30.000 lei.

La praznic a vorbit Păr. E. Jianu despre rolul național pe care l-a avut în trecut Biserica și rostul ce-l are astăzi, în aceste vremuri grele.

A urmat apoi programul oastei.

Vecernia a fost deasemenea săvârșită în sobor. A vorbit păr. I. Ostrovan despre cruce și calea spre biserică.

La sfârșit păr. M. Rădoi a făcut rugăciunea de călătorie și a îmbărbătat pe ostașii veniți din alte părți cari în dragostea lor cea mare pentru Biserica au înfruntat oboseala drumului.

Încrestăm cu multă bucurie donația vrednicului ostaș Nicolae Agliceriu în a cărui casă ni-a fost dat să vedem: portretul I. P. S. Mitropolit Nicolae, al R. S. Episcop Veniamin și al preotului decedat Gheorghe Frățilă din Glimboca.

Pomenirea Episcopului Iosif. Implinindu-se 9 ani dela stingerea din vleață a Episcopului Dr. Iosif Traian Badescu, Duminică în 12 Iulie s'a săvârșit parastas pentru pomenirea mult regretatului episcop. Parastasul a fost oficiat în prezența P. S. Episcop Veniamin, de I. P. C. Sa Arhim. Dr. Laurențiu Busuoc, prot. Dr. Zeno Munteanu, presb. Iova Firca și diacnul catedral Ilie Câmpianu. În predică Păr. Arhimandrit a făcut amintire de răposatul episcop, care a muncit și înainte de a fi chiriarh pentru eparhia aceasta, înmulțindu-i cu atâta cumințenie fondurile și întărind astfel temelile ei de existență aici.

Concert. Pentru întărirea frontului intern al Țării, prin augmentarea fondului „Darul Ostașului“, d. Locot. I. Manole, conducătorul muzicii militare a Regimentului 96 Infanterie, a avut fericita inspirație de a alcătui un ansamblu muzical cu corul Reuniunii de cântări și orchestra muzicii militare din Caransebeș.

Acest ansamblu muzical, având un repertoriu compus din bucăți alese, a dat un concert reușit în orașul nostru, Sâmbătă în 11 cor., în sala cinematografului.

Reușita acestei munci conștiințioase a fost îndelung aplaudată.

Turneul artistic al „Reuniunii“ din Caransebeș. „Reuniunea română de cântări și muzică“ din Caransebeș, împlinind 75 ani de existență, a organizat un turneu în principalele orașe din Vestul Țării. Întâiul a fost Turnu-Severin, la 12 Iulie a. ç. În compania orchestrei muzicii militare a aranjat un concert în sala Palatului Cultural, concert b'nerușit, al cărui venit curat a fost destinat pentru Darul Ostașului. Notăm primirea deosebit de prietenească pe care Severinenii au făcut-o coriștilor noștri. Dealtfel aci stau la temelie vechi legături de prietenie... Coriștii, împreună cu președintele Reuniunii d. Dimitrie Sgăvêrdia au făcut și un pelerinaj la mormântul profesorului Ion Paulian, unde s'a săvârșit și un mic serviciu religios. Vicepreședintele societății corale „Doina“ D. Simon, apoi corul însuși, d. inginer V. Jurca și alți distinși Severineni au ținut să facă deosebit de agreabilă petrecerea corului caransebeșan în splendidul oraș de pe malul Dunării...

Aviz. Din retribuțiile preoțești, pe luna Iunie a. c. s'au detras: câte 150 Lei, pentru un caz de moarte și sidoxia pe jumătate de an.

Aviz școlar. La Școala Normală de Învățători „Ioan Popasu“ din Caransebeș, în clasa V-a sunt patruzeci locuri vacante.

Se pot înscrie și absolvenții gimnaziului teoretic cu examen de admitere pentru clasa V-a, cari au auz muzical.

Diracțiunea școlaei

Aviz.

Se caută la *reședința episcopescă din Caransebeș*:

1. **Un băiat în casă** (valet) de 16—18 ani, isteț și de omenie, absolvent de cel puțin școala primară.

2. **O servitoare** — dela 17—40 ani.

Plata după învoială.

Cuc. preoți sunt rugați a recomanda persoanele potrivite pentru aceste posturi prin *Consiliul eparhial*.

PARTEA OFICIALĂ

CONCURSE.

Nr. 2383 B. 1942.

Renunțând Adunarea parohială la dreptul ei de alegere se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru întregirea prin numire din partea Consiliului eparhial, a parohiei vacante de cl. III din comuna **Eșelnița**.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială în estindere de 36 jugăre 1469 st. pătr.

2. Birul parohial de 400 Lei anual.

3. Casă parohială cu grădină și cu supraedificatele economice necesare.

Stola uzitată.

II. Indatoriri:

Preotul numit este obligat a-și împlini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică sau sărbătoare și a catehiza la școala primară, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului numit.

Cererile de concurs provăzute cu documentele cuvenite și adresate Consiliului eparhial, se vor înainta Prea On. Oficiu protopopesic al Mehadiei în Orșova.

Caransebeș din ședința Consiliului eparhial ținută în 20 Aprilie 1942.

Episcop:

2—2

Consilier referent:

† **VENIAMIN**

Romul G. Ancușa

Nr. 1867 B. 1942.

Renunțând Adunarea parohială din **Bogoltin** la dreptul ei de alegere, se publică concurs, cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”,

pentru întregirea prin numire din partea Consiliului eparhial a parohiei vacante de cl. II. din această comună.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială în extindere de 32 jug. cadastrale

2. Birul parohial în suma de 300 Lei anual din cassa cultului și venitele stolare uzitate.

3. 20 m. st. lemne de foc anual.

4. Cassa parohială cu grădină și supraedificatele economice necesare.

II. Indatoriri:

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Doritorii sau recurenții de a ocupa acest post își vor înainta cererile timbrate în regulă și adresate Ven. Consiliu eparhial, prin Oficiul Protopresbiterial al Mehadiei în Orșova.

Caransebeș din ședința Consiliului eparhial ținută în 26 Martie 1942.

Episcop:

2—2

Consilier referent:

† **VENIAMIN**

Romul G. Ancușa

Nr. 3480 B. 1942.

Renunțând adunarea parohială din **Topleț** la dreptul ei de a alege pe viitorul preot, se publică concurs, pe termen de 15 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru întregirea prin numire din partea Consiliului eparhial, a parohiei vacante de cl. I. din această comună.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială în estindere de 27 jug. 1550 st. p.

2. Casă parohială cu supraedificate.

3. Venitele parohiale uzitate (ștolă).

4. Bir parohial Lei 500.

II. Indatoriri:

Preotul este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și pastorale atât în Topleț, cât și în filia Bârza și totodată a și catehiza la școala primară din ambele comune.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului.

Cei ce doresc să ocupe acest post să-și înainteze cererile de concurs provăzute cu documentele cuvenite și adresate Consiliului eparhial prin Oficiul protopopesic al Mehadiei în Orșova.

Caransebeș în ședința Consiliului eparhial ținută în 17 Iunie 1942.

Episcop:

2—2

Consilier referent:

† **VENIAMIN**

Romul G. Ancușa

Pe baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 1527 B. din 27 Martie 1942, se publică concurs, în termen de 30 zile dela pri-

ma publicare în „Foaia Diecezană“, pentru postul de paroh la parohia vacantă de clasa II-a, din comuna **Vasiova**, protopresbiteratul Bocșamontană.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială, în estindere de 32 jugăre.

2. Birul parohial de Lei 12.000 anual, repartizat pe credincioși.

3. Venitele stolare uzitate.

II. Indatoriri:

Nefiind casă parohială, preotul ales are a se îngriji de locuință.

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus, cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea calificațiunea cerută pentru parohii de clasa II-a, precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului eparhial, să-și „înainteze cererile“ adresate Consiliului parohial ort. român, din Vasiova, Prea On-lui Oficiu protopopesic al Bocșei-montane.

Reflectanții, se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștințare a Prea Cucernicului protoprezbiter tractual, în vre-o duminică sau sărbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua alegerii.

Vasiova, din ședința consiliului parohial, ținută la 12 Aprilie 1942.

Pr. Petru Vucu
președinte

Nicolae Boulescu
notar

În conțelegere cu mine:

3-3

Dr. Nicolae Iorgovan
protopresbiter

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial No. 6203 B. 1941 din 22 Noembrie 1941, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pentru ocuparea postului de *capelan temporal cu drept de succesiune* pe lângă preotul Valeriu Perin din parohia de clasa II din comuna **Glogoni** cu filia Iabuca, protopresbiteratul Panciovei.

I. Beneficii:

1. Jumătate din sesiunea parohială în estindere de 33 jug.

2. Jumătate din birul parohial uzitat; până la 8 jug. 10 Din., până la 16 jug. 20 Din. până la 24 jug. 30 Din. până la 32 jug. 40 Din.

3. Jumătate din venitele stolare uzitate.

4. Jumătate din salariul dela Stat.

În casa parohială locuind parohul, de locuință se va îngriji alesul capelan.

II. Indatoriri:

Capelanul ales este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina capelanului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea calificațiunea cerută pentru parohii de clasa doua, precum și binecuvântarea P.S.S. Episcopului diecezan, să-și înainteze cererile adresate comitetului parohial ort. rom. din Glogoni prin Prea On. oficiu protopopesic din Satul-nou (Ban. Novoselo).

Reflectanții se vor prezenta pe lângă prealabila încuviințare a Prea On. Domn protopresbiter tractual în vre-o Duminică sau sărbătoare în stânta biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare tipic și oratorie, însă nici decum în ziua de alegere.

Glogoni, din ședința comitetului parohial ținută la 4 Ianuarie 1942.

Lazăr Popoviciu
vicepreședinte

Ion Crețu
notar

În conțelegere cu Oficiul protopopesic:

3-3

Victor Popoviciu
protopop

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial No. 6717/1941 din 1 Decembrie 1941:

Consiliul parohial din comuna **Măguri**, Protopresbiteratul Lugoșului, publică concurs pentru ocuparea parohiei de clasa III, devenită vacantă prin pensionarea preotului Iulian Bălăngianu, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială în întindere de 33 jughere.

2. Stola uzitată.

3. Birul parohial de fiecare număr de casă 25 kg. porumb ori bani 50 Lei.

Nefiind casă parohială preotul ales se va îngriji singur de locuință.

II. Indatoriri:

Preotul este îndatorat a-și îndeplini toate datorințele preoțești și pastorale. A predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără altă remunerație.

Toate impozitele, după toate beneficiile de mai sus, cad în sarcina preotului.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât ar avea cvalificația recerută pentru parohii de clasa III-a, precum și binecuvântarea Prea Sfințitului Părinte Episcop Eparhial, își vor înainta cererea adresată Consiliului parohial din Măguri, prin Prea onoratul oficiu Protopresbiteral din Logoj.

Reflectanții se vor prezenta cu prealabila incuviințare a Prea On. Domn Protopresbiter tractual, în vre-o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică din Măguri, spre a-și arăta dexteritatea în tipic, cântare și oratorie, însă nicidecum în ziua de alegere.

Măguri, din ședința cons. parohial ținută la 1 Febr. 1942.

Președinte:
Iulian Bălângianu
preot pen.

Secretar:
Gheorghe Lazăr

În înțelegere cu oficiul protopresbiteral al Logojului:

Dr. Aurel Mihaescu
protopresbiter

3-3

Consiliul parohial din satul **Dragomirești**, protopresbiteratul Logojului, publică concurs pentru ocuparea parohiei de clasa III-a, devenită vacantă prin pensionarea preotului Ioan Jurca, cu termen 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială în extindere de 64 jug.
2. Un intravilan de 800 st. □.
3. Un intravilan de 800 st. □. pe care s'ar putea zidi casă parohială.
4. Stola uzitată.
5. Nefiind casă parohială, consiliul parohial se va îngriji de o locuință pe timp de un an, pentru care alesul va suporta chiria.

II. Indatoriri:

Preotul este îndatorat a-și îndeplini toate datorințele preoțești și pastorale. •A predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară, fără altă remunerație.

Toate impozitele după toate beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât ar avea cvalificația recerută pentru parohii de clasa III-a precum și binecuvântarea Prea Sf. Părinte Episcop eparhial, își vor înainta cererea adresată cnsiliului parohial din Dragomirești, prin Prea On. Oficiu protopresbiteral al Logojului.

Reflectanții se vor prezenta cu prealabila incuviințare a Prea On. Domn protopresbiter tractual în sf. biserică din Dragomirești, spre a-și arăta dexteritatea în tipic, cântare și oratorie, nu însă în ziua alegerii.

Dragomirești, din ședința consiliului parohial ținută la 7 Iunie 1942.

Președinte:
ss. Ioan Enuica
adm. parohial

Secretar:
ss. Ioan Sălăjanu

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral:

Dr. Aurel Mihaescu
protopresbiter

No. 3427 B 1942

Acest concurs se aprobă și se publică cu aceea că, în baza aliniatului ultim al §-ului 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial dat la 3 Martie și respectiv 14 Aprilie 1914 No. 3058 B. ridicat și la valoare de concluz congresual, cu concluzul Nr. prot. 33 ex. 1914, precum și avându-se în vedere deciziunea Consiliului mitropolitan Nr. 358 1928 din 13 Nov. 1929, se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă și legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din șed. Consiliului eparhial ținută în 27 Iunie 1942.

Episcop:
† **VENIAMIN**

3-3

Consilier referent:
Prot. R. G. Ancușă

Lumănări de ceară curată

produse ale fabricii
eparhiale de lumănări
de vânzare la Librăria
Diecezană cu prețul de

1.200 Lei kilogramul.